

Отъ всички тѣзи преселници само около $\frac{1}{5}$ се завърнали после въ роднитѣ си огнища, и особено следъ 1833 г., когато пресекнала чумата въ Турско; останалитѣ $\frac{4}{5}$ се пръснали на северъ отъ Дунава, въ Влашко, Молдова и Русия. Отъ сливенци сж се завърнали въ града си не повече отъ хиляда до две хиляди души; другитѣ се настанили въ Бесарабия, Влашко, Кримъ, Добруджа и градоветѣ и селата на североизточна България. „Може да се каже съ положителностъ, твърди Селимински, че половината българско население на Тракия — между Одринъ, Стара-Загора, Балкана и морето — и това отъ Източна България, на северъ отъ Балкана — между Варна, Силистра, Исакча и морето — се изселиха, поради което тия области опустѣха“.